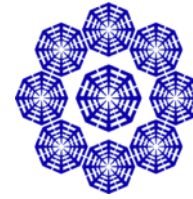

Zen.nl Nieuwsbrief

Nummer 14
28 September 2012

Zenprofessor treedt aan in Amsterdam

André van der Braak (foto rechts onder) hield twee weken geleden zijn inaugurele rede als hoogleraar aan de Vrije Universiteit. Behalve onderzoek en onderwijs naar het Boeddhisme in relatie met andere religies gaat hij er boeddhistisch geestelijk verzorgers opleiden. Hij zal proberen ze compassie te onderwijzen en ze laten zien dat het goed is om je van je 'ik' te vervreemden.

De nieuwe, zeer welbespraakte hoogleraar was in de zestiger jaren, net als zo velen teleurgesteld in het geloof waarin ze waren groot gebracht. En ook hij richtte zijn blik op het oosten. Na vele omzwervingen langs vele -meer en ook minder- verlichte guru's kwam hij bij zen uit en studeert dit tegenwoordig bij Nico Tydeman en Ton Lathouwers. Beiden delen dan ook in de eer en onze hartelijke felicitaties die onze vriend André van der Braak met deze eervolle leerstoel toekomen. Riens Ritskes vertegenwoordigde Zen.nl op deze plechtigheid. Hieronder een paar ideeën die hij optekende uit het betoog van de kersverse hoogleraar.

Een van de boeiende gedachten die naar voren kwam, was dat de dialoog met boeddhistische tradities er niet alleen op gericht is om die beter te leren kennen, maar ook om onze eigen vertrouwde tradities opnieuw 'vreemd' te maken. Het is opbouwend om je op die manier te vervreemden van teksten en kernbegrippen, zoals het begrip 'ik' uit onze eigen tradities. Die kunnen door zo'n vervreemding opnieuw tot leven komen. Katholiek opgevoed, volgde Van der Braak Nietzsche in zijn verkondiging van de dood van God, en wendde zich naar het Oosten, op zoek naar verlichting. 'Ik beoefende intensief meditatie en in de loop van de tijd veranderde mijn visie op verlichting. 'Verlichting' als consumentenartikel is in strijd met de boeddhistische opvatting van 'niet-zelf'. Er is geen waar zelf, geen schuimende energiebron diep binnen in de mens verscholen, geen ware essentie waar je toegang toe moet proberen te krijgen. In mijn zoektocht deden zich vele onverwachte wendingen voor. Via Kuanyin, de Chinese gestalte van het mededogen, herontdekte ik de katholieke Maria. Via de beelden voor de ingang van talloze Chinese boeddhistische tempels herontdekte ik Sint Michaël, de aanvoerder van de legerschare der engelen. Ik realiseerde me dat het boeddhisme geen concurrent is van het christendom, dat verlichting geen substituut is voor een God die dood zou zijn, en dat religieuze diversiteit en dialoog onlosmakelijk verbonden zijn met de westerse moderniteit.'

De belangrijkste bijdrage van het boeddhisme aan onze hyperindividualistische westerse cultuur bestaat wellicht niet uit het aanbieden van een nog beter product op de markt van welzijn en geluk, maar uit het vreemd maken van onze cultuur waarin we onze eigen weg moeten vinden. Het boeddhisme kan ons helpen ons individualisme te relativeren, door een heroverweging van sociale waarden als solidariteit, barmhartigheid, zorgzaamheid, en dienstbaarheid. Anders gezegd: het gaat niet zozeer om een beter ik, maar om een nieuw wij. Ook met het oog op de nieuwe opleiding tot boeddhistisch geestelijk verzorger, die dit jaar aan de Vrije Universiteit in Amsterdam van start gaat, is een onderzoek naar dergelijke waarden misschien nog wel actueler dan een onderzoek naar verlichting. Iedere boeddhistische beoefenaar zou zich er niet alleen op moeten richten om de verlichting te bereiken, maar om ook anderen de weg te wijzen. (André vd Braak komt overigens spreken op de volgende bijeenkomst van de [Zenlerarenopleiding](#) op zondag 18 november aanstaande)

Nieuw in het assortiment van de [Zen.nl winkel](#): Kussentjes voor onder de knie of knieën die anders zweven. Geeft meer stabiliteit en rust in je houding. Handgemaakt in Nederland, vulling 100% nieuwe wol, stof 100% katoen. Zie voor meer info de vernieuwde: [Zen.nl winkel](#)

